III. Opis budowy geologicznej

Na podstawie wykonanych wyrobisk, oraz analizy materiałów kartograficznych stwierdzono, że podłoże badanego terenu budują osady wieku czwartorzędowego, wykształcone jako późnoplejstoceńskie utwory zwałowe, akumulowane podczas recesji lądolodu ostatniego zlodowacenia, głównie przez wody roztopowe, których odpływ utrudniały bryły martwego lodu, leżące w niecce dzisiejszego jeziora Dąbie.

Utwory zwałowe dzielą się na dwie odmienne pod względem litologicznym serie – zwałowe grunty niespoiste, oraz grunty spoiste.

Zdecydowanie przeważające w objętej badaniami strefie zwałowe grunty niespoiste to piaski drobne (FSa wg PN-EN 1997-2), niekiedy na pograniczu piasku pylastego (FSa/siSa) lub piasku średniego (FSa/MSa), w otworze nr 1 w cienkiej (0.3 m) strefie z warstewkami gliny piaszczystej (FSa//saCl). W profilu otworu nr 2 poniżej warstwy piasku gliniastego (od 1.8 m p.p.t.) zwałowe piaski drobne przechodzą w piaski pylaste (siSa wg PN-EN 1997-2). Zwałowe piaski to w całości grunty o niskim współczynniku jednorodności uziarnienia C_U, nie większym niż 3.0, wobec czego wg kryteriów PN-EN 1997-2 są to „grunty źle uziarnione" (wg normy gruntami źle uziarnionymi są grunty niespoiste o $C_U < 6$).

Zwałowe grunty spoiste to cienka (0.4 m) warstwa piasku gliniastego (clsiSa wg PN-EN 1997-2), zalegająca w obrębie piasków w profilu otworu nr 2 (1.4 – 1.8 m p.p.t.).

Na stropie gruntów rodzimych zalegają nasypy niekontrolowane (Mg wg PN-EN 1997-2), o miąższości 0.8 – 0.9 m, złożone z humusu piaszczystego przemieszanego z gruzem.

IV. Charakterystyka warunków wodnych

W podłożu badanego terenu do głębokości 3.0 m p.p.t. nie stwierdzono żadnych przejawów wody gruntowej lub infiltracyjnej.

W okresach roztopów i o znacznie zwiększonej sumie opadów krótkotrwałe sączenia wody infiltracyjnej mogą pojawiać się w rejonie otworu nr 2 na stropie warstwy piasku gliniastego (clsiSa), na głębokości ok. 1.4 m p.p.t.